

ജുമാഅ: വുതബ സംഗ്രഹം 22.04.2022

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് (അയ്യൂബഹുല്ലാഹ്)

ഖു.കെ.ഖിലെ ഇസ്‌ലാമാബാദിലുള്ള മസ്ജിദ് മുബാറകിൽ നിർവഹിച്ചത്.

മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ആത്മീയ സൗന്ദര്യവും തവ്വയിൽ ആണ്.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
○ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ○ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ○ إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ○ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ○ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ

عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ○

ഇപ്പോൾ നം റമദാൻ മാസത്തിലൂടെയാണ് കടന്നു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്... അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഈ മാസത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാനതിനുവേണ്ടിയാണ് ഓരോ വിശ്വാസിയും ഈ മാസത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹു നോമ്പ് നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള കൽപനയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ നോമ്പിന്റെ ലക്ഷ്യമായി പറയുന്നത്, നോമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധമാക്കിയത് നിങ്ങൾ തവ്വ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് എന്നാണ്. ആയതിനാൽ നോമ്പിന്റെയും റമദാനിന്റെയും അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നാം ഭാഗഭാക്കാനമെങ്കിൽ നാം നോമ്പിനോടൊപ്പം തന്നെ നമ്മുടെ തവ്വയുടെ നിലവാരവും ഉയർത്തുന്നവരാകേണ്ടതാണ്. എല്ലാ തിന്മകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ അഭയത്തിൽ വരാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

നബി(സ) പറയുന്നു: നോമ്പ് പരിചയാകുന്നു. കേവലം പേരിനു മാത്രം നോമ്പെടുക്കുന്നത് നമുക്ക് മതിയായതാണോ? സെഹ്‌രിയും ഇഹ്‌താരിയും മാത്രം കഴിച്ചാൽ മതിയോ? നമ്മൾ സെഹ്‌രിയും ഇഹ്‌താരിയും കഴിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം നമുക്ക് നോമ്പിന്റെ പരിചയുടെ പിന്നിൽ വരാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ല. മറിച്ച് അതിന്റെ നിർബന്ധ കാര്യങ്ങൾ കൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്, **لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** അങ്ങനെ നിങ്ങൾ തവ്വ സ്വായത്തമാക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആയതിനാൽ, നം നമ്മുടെ നോമ്പുകളെയും റമദാനെയും അല്ലാഹുവിനും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനും പ്രതിഫലമായി അല്ലാഹുവിനെ തന്നെ ലഭിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടിയുള്ള നോമ്പും റമദാനും ആക്കണമെങ്കിൽ നമുക്ക് അല്ലാഹു ആഗ്രഹിക്കുന്ന അതിന്റെ നിലവാരത്തിലേക്ക് അതിനെ കൊണ്ടുവരേണ്ടിവരും.

നം നമ്മെ വിശ്വാസികൾ എന്ന് പറയുന്നു മുസ്‌ലിം

കൾ എന്നും പറയുന്നു, തിരുനബി(സ)യുടെ ആജ്ഞകൾ പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ടു നബി(സ)യുടെ മേലുള്ള വിശ്വാസത്തെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കിക്കൊണ്ടു തിരുനബി(സ)യുടെ പ്രവചനമനുസരിച്ച് വരേണ്ടിയിരുന്ന മഹ്‌ദി മസീഹ്, ഹദ്ദത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് ഖാദിയാനി(അ)ന്റെ രൂപത്തിൽ വന്നു എന്നും, ഇനി ഇസ്‌ലാമിന്റെ പുനരുജീവനം അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്‌ദാനമനുസരിച്ച് മഹ്‌ദി മസീഹിന്റെ കൈകളാൽ തന്നെയാണുണ്ടാകുക എന്നും വാദിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വം, നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർഥ ആത്മാവിനെ നിലനിർത്താൻ മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ൽ നിന്നു തന്നെ മാർഗദർശനം തേടുക എന്നതാണ്.

അങ്ങനെ തവ്വയെ സംബന്ധിച്ച് ആ മഹാത്മാവ് പറഞ്ഞതെന്താണെന്നു നാം നോക്കുമ്പോൾ ആ വിഷയത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് തവ്വ എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നാം വാദിക്കുന്നത് നമ്മൾ മുസ്‌ലിംകൾ ആണെന്നും വിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവർ ആണെന്നുമാണ്. അതിനാൽ ഹദ്ദത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: എങ്കിൽ കേട്ടുകൊള്ളുക, ഈമാനിന്റെ ആദ്യത്തെ ചുവട് മനുഷ്യൻ തവ്വ ആർജ്ജിക്കുക എന്നതാകുന്നു.

തുടർന്ന് പറയുന്നു: തവ്വ എന്താണ് ? അതിനുള്ള മറുപടി ഇതാകുന്നു, എല്ലാത്തരം തിന്മയിൽ നിന്നും തങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുക. നമ്മൾ ആത്മപരിശോധന നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇതൊരു നിസാര സംഗതിയല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. നമ്മൾ കണക്കെടുപ്പ് നടത്തുകയാണെങ്കിൽ നമ്മൾ തവ്വയുടെ കടമകൾ യഥാവിധി നിർവഹിച്ചുകൊണ്ട് ഹുഖുഖുല്ലാഹ്‌യുടെ കടമകൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നുണ്ടോ, നമ്മൾ തവ്വയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നുണ്ടോ എന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. തവ്വ എന്താണെന്ന് ഈ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അറിവില്ലാത്തിടത്തോളം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അറിവ് കരസ്ഥമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം അറിവ് കരസ്ഥമാക്കാതെ കണ്ട് ഒന്നും നേടാനും മനുഷ്യന് ഒന്നും ആർജ്ജിക്കാനും കഴിയില്ല.

പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകളും ദാസന്മാരോടുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളും എന്തെല്ലാമാണെന്നും ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അല്ലാഹു തടഞ്ഞത് എന്നും ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനാണ്

അല്ലാഹു കല്പിച്ചത് എന്നുള്ള അറിവ് കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൂടെ കൂടെ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുക. പറയുന്നു: നിങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ തിന്മകളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ എഴുതി വെക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും സഹായവും മുഖേന ആ തിന്മകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നമ്മൾ റമദാനിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നവരാണ്. പൊതുവിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകളെയും വിലക്കുകളെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാനും തിന്മകളിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കാനും നമ്മൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കാനും ഉള്ള ചിന്താഗതിയോടുകൂടി അത് പാരായണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്... വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ആദ്യാവസാനം വരെ കല്പനകളുടെയും വിലക്കുകളുടെയും ദൈവിക ആജ്ഞകളുടെയും വിശദാംശങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ആ മഹാത്മാവ് വളരെ ശക്തി ചെലുത്തിക്കൊണ്ട് പറയുന്നു: മനുഷ്യൻ മുത്തവി ആകാത്തതിനേക്കാൾ അവന്റെ ഇബാദത്തുകളും ദുആകളും സ്വീകാര്യതയുടെ വർണം പ്രാപിക്കുന്നതല്ല. കാരണം അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, **إِنَّمَا يَتَّقِ اللَّهَ مِنَ الْمُنْتَهَيْنِ** അതായത് തീർച്ചയായും അല്ലാഹു മുത്തവികളുടെ ഇബാദത്തുകൾ മാത്രമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. മുത്തവീങ്ങളുടെ നമസ്കാരവും നോമ്പും മാത്രമേ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നതാണ് വാസ്തവം.

ഇബാദത്തുകളുടെ സ്വീകാര്യത എന്താണ്. അതുകൊണ്ട് എന്താണ് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതിന് മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ട് പറയുന്നു: നമ്മൾ നമസ്കാരം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയുന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രഭാവങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും നമസ്കരിക്കുന്ന ആളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ആ അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രഭാവങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നതുവരെ അത് കേവലം തലയിട്ടടിക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ആകയാൽ നമ്മൾ നോക്കേണ്ടത്, നമ്മുടെ റമദാനും നോമ്പുകളും നമ്മളെ ഈ നിലവാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതാകുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ്. ഒരാൾ വിശ്വാസിയായാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആദ്യഘട്ടവും പ്രയാസവും തിന്മകളിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക എന്നത് തന്നെയാണ്. അതിന്റെ പേരുകൊണ്ടു തഖ്വ.

ആകയാൽ നമ്മുടെ ഇബാദത്തുകളും നോമ്പുകളും നമ്മുടെ ഖുർആൻ പാരായണവും നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നോമ്പ് എടുക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശമായ തഖ്വ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം നമ്മുടെ നോമ്പുകളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നില്ല. റസൂൽ തിരുമേനി^(സ) പറഞ്ഞു: നോമ്പ് പരിചയാകുന്നു. നമ്മൾ ഈ പരിചയെ കുറിച്ച് പറയുന്നു. പക്ഷെ നമ്മൾ ആ പരിച ഉപയോഗിക്കേണ്ട രീതി പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. നമ്മൾ സെഹ്റിയും ഇഹ്താറും ചെയ്യുന്നതുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തെങ്കിലും സെഹ്റിയും ഇഹ്താറും കഴിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നവരായില്ല. നമ്മൾ പകൽ മുഴുവൻ ഭക്ഷിക്കാതെയും കുടിക്കാതെയും കഴിച്ചു കൂട്ടിയെങ്കിലും തഖ്വയിലൂടെ പൂർത്തീകരിക്കേണ്ട ലക്ഷ്യത്തെയും തഖ്വ മുഖേന ഉണ്ടാകേണ്ട ലക്ഷ്യത്തെയും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നവരാകുന്നില്ല. ആകയാൽ നമ്മൾ ഇത് സ്വായത്തമാക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്ന് വിലയിരുത്തി നോക്കേണ്ടതാണ്.

ഹദ്ദിത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്^(അ)ന്റെ തഖ്വയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില ഉദ്ധരണികൾ കൂടി സമർപ്പിക്കാം. അതിൽ നിന്നു യഥാർഥ തഖ്വ എന്താണ് എന്നും ഏത് രീതിയിലുള്ള തഖ്വയാണ് മസീഹ് മൗഊദ്^(അ) നമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നതിനും നമുക്ക് മാർഗദർശനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. (മഹാത്മാവ് പറയുന്നു:) മനുഷ്യരെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും വിമലീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും പ്രവാചകന്മാർ ആഗതരായിക്കൊണ്ടിരുന്ന യഥാർഥ തഖ്വ ലോകത്തുനിന്ന് ഉയർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. **قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا** അതായത് അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചവൻ തന്റെ ലക്ഷ്യം കൈവരിച്ചു. എന്നതിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമായിരിക്കാം. പരിശുദ്ധിയും പവിത്രതയും ഉത്തമമായ കാര്യമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ പരിശുദ്ധനായിത്തീരുമ്പോൾ മലക്കുകൾ അവനു ഹസ്തദാനം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ, ജനങ്ങൾ അതിനെ വിലമതിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനുള്ള എല്ലാ ആനന്ദത്തിനുള്ള കാര്യങ്ങളും ഹലാലായ മാർഗത്തിലൂടെ കിട്ടുമായിരുന്നു. സമ്പത്ത് കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി കള്ളൻ മോഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ക്ഷമിച്ച് കഴിയുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവനെ മറ്റു മാർഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പന്നനാക്കുന്നതാണ്. ഈ കളവെന്നു പറയുന്നത് കേവലം ബാഹ്യമായ കളവു മാത്രമല്ല. ചില കച്ചവടക്കാരും ശരിയല്ലാത്ത സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവരും ഈ ഗണത്തിൽ വരുന്നതാണ്. മനസ്സിൽ നിന്ന് വിശ്വാസം പുറത്തുപോകുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു.

ആടിന് മുന്നിൽ സിംഹം നിൽക്കുമ്പോൾ അതിനു പുല്ലു പോലും തിന്നാൻ സാധ്യമല്ല എന്നിരിക്കെ ജനങ്ങൾക്ക് ആടിന്റെ അത്ര വിശ്വാസംപോലും ഇല്ല. മനുഷ്യൻ തിന്മകളും പാപങ്ങളും ചെയ്യുമ്പോൾ ഏത് സമയത്തും അല്ലാഹു തന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തയുണ്ടാകേണ്ടതാണ്... യഥാർഥ തായ് വേരും ലക്ഷ്യവും തഖ്വയാകുന്നു. അത് കിട്ടുന്നവന് എല്ലാം നേടാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അത് കൂടാതെ ഒരിക്കലും തന്നെ വലുതും ചെറുതുമായ തിന്മകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ല.

(താൻ ഒറ്റക്കാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ആ സമയം)

യത്ത് മനുഷ്യൻ നിരീശ്വരാദിയായിത്തീരുന്നു. എന്റെ ദൈവം എന്നെ നോക്കുന്നുണ്ട് എന്നവൻ കരുതുന്നില്ല.) തഖ്വയിലാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉള്ളത്. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ആരംഭവും അതിൽ നിന്നാണ്; ഇത്യാക നഅബദു വഇത്യാക്ക നസ്തഇഹൻ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷയും തഖ്വയാകുന്നു. അതായത് മനുഷ്യൻ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും അതിനെ തന്നിലേക്ക് ചേർത്തുപറയാൻ ഭയം കാരണം അവൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് സഹായം തേടുന്നു.

പിന്നെ രണ്ടാമത്തെ സൂറത്തും **هُدَىٰ لِّلْمُتَّقِينَ** എന്നതുകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങുന്നത്. നമസ്കാരം നോമ്പ് സകാത്ത് തുടങ്ങി എല്ലാം മനുഷ്യൻ മുത്തവി ആകുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ആ സമയത്ത് അല്ലാഹു തിന്മയിലേക്ക് വിളിക്കുന്ന എല്ലാത്തിനെയും അകറ്റി നിർത്തുന്നു. ഭാര്യയുടെ ആവശ്യം വന്നാൽ ഭാര്യയെ നൽകുന്നു. മരുണിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടായാൽ മരുന്ന് നൽകുന്നു. ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുവിനെ അത് നൽകുന്നു. പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഇടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപജീവനത്തിനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നു.

ഒരു തത്വം എപ്പോഴും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുക, അതായത് വിശ്വാസിയുടെ കർമ്മത്തിൽ വിജയം നൽകപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ ലജ്ജിതനാകുന്നു; ഞാൻ ഇതിനു അർഹനല്ലായിരുന്നു എന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ് എല്ലാം തന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ ചിന്തയുണ്ടാകുമ്പോൾ പിന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അവൻ ചുവടുകൾ മുന്നോട്ടുവെക്കുകയും എല്ലാ പരീക്ഷണത്തിലും സ്ഥിരചിന്തനായിക്കൊണ്ട് വിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി ഓരോ കാര്യത്തിലും അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്ത് പറയുമ്പോൾ പിന്നെ അവനുമേൽ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഓരോ വിജയത്തിനുശേഷവും അവന്റെ ദൈവം പുതിയ രീതിയിൽ അവനുമായി ഇടപഴകാൻ തുടങ്ങുന്നു. അവനിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. **إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا** അല്ലാഹു മുത്തവി യോടൊപ്പമാണുള്ളത്.

പറയുന്നു: തഖ്വയുടെ പ്രഭാവങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത് തന്നെ മുത്തവിയിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുന്നു. ഇത് കേവലം കടമല്ല; റൊക്കമാണ്. മാത്രമല്ല വിഷത്തിന്റെ പ്രഭാവവും ശമനഔഷധത്തിന്റെ പ്രഭാവവും പെട്ടെന്ന് തന്നെ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ തഖ്വയുടെ പ്രഭാവവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ആകയാൽ നന്മകൾ ചെയ്തിട്ടും ഇബാദത്തുകൾ ചെയ്തിട്ടും മനു

ഷ്യന്റെ അവസ്ഥയിൽ പ്രഭാവം ചെലുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ചിന്തനീയമാണ്. (കേവലം ഇബാദത്തുകൾ ചെയ്യുകയും അതോടൊപ്പം ജനങ്ങളോടുള്ള കടമകൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അതുപോലെ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നുകൊണ്ട് സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുക എന്നതും തഖ്വയിൽ ചലിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് സാധ്യമല്ല.)

മനുഷ്യനുമേൽ നിരവധി മരണങ്ങൾ വരാത്തീടത്തോളം കാലം അവൻ മുത്തവിയാകാൻ കഴിയില്ല. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യം തഖ്വയുടെ പടവുകൾ കയറുക. ആഗതരായ എല്ലാ പ്രവാചകരുടെയും ലക്ഷ്യം തഖ്വയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. **إِن أُولِيَاءُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ** പക്ഷെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ തഖ്വയുടെ സൂക്ഷ്മ വശങ്ങളെയും പഠിപ്പിച്ച് തന്നു. നമ്മുടെ അധ്യാപനങ്ങളുടെ ചുരുക്കമെന്തെന്നാൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ എല്ലാ കഴിവുകളും അല്ലാഹുവിലേക്ക് തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ഹദ്റത് മസീഹ് മൗഊദ്^(sm) നമുക്ക് നൽകിയ ഉദ്ധരണികളാണ് ഞാൻ സമർപ്പിച്ചത്. അതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് തഖ്വയുടെ അർത്ഥവും അതിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള അറിവും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഹദ്റത് മസീഹ് മൗഊദ്^(sm) പറഞ്ഞതുപോലെ നമുക്ക് ആ മഹാത്മാവിന്റെ ജമാഅത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തഖ്വയുടെ യഥാർത്ഥ ആത്മാവ് മനസ്സിലാക്കാനും അതനുസരിച്ച് നീങ്ങാനും കഴിയുമാറാകട്ടെ. റമദാന്റെ ബാക്കിയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ തഖ്വയുടെ യഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഹുഖുഖുല്ലാഹ്യും ഹുഖുഖുൽ ഇബാദും ചെയ്യുന്നവരാകാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്ക് അതിനുള്ള തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ - وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ - عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَتُكُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ بِسْمِهِ لَكُمْ وَلَدِكُمْ اللَّهُ أَكْبَرُ -